

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Ristin kantajat

Kun puhutaan aidosta elämänrististä, ei puhuta kevyestä maanantaivaivasta, joka tiistaina on jo unohtunut. Risti on todellinen taakka, jonka alle tunnutaan tukehduttavan. Joka painaa kuin poikkipuu harteilla. Risti on erämaa, synti, kipu tai häpeä. Risti on alamittaisuutta, ahdistusta tai sairautta. Risti on pilkkaa tai katkeruutta. Uskon puutetta tai jatkuvaa janoa. Risti voi olla myös menetystä, surua, kaipausta tai lohduttomuutta. Ristillä on monta nimeä, mutta aina se on painoa, joka laittaa kumaraan, ja pimeyttä, joka pyrki peittämään tulevaisuuden ja toivon.

Herramme Jeesus on onneksi suuri ristinkantaja. Se tarkoittaa sitä, että kun me olemme oman ristimme alla, on hän siellä meidän kanssamme. Kun kannamme taakkaamme, kantaa hän sitä meidän kanssamme. Kun joku toivottaa itselleen kuolemaa, Jeesus kiinnittää hänet takaisin elämään. Kun toinen kiroaa syntymäpäivänsä, Jeesus kertoo luoneensa hänet, tehneensä hänen jokaisen luunsa. Kun pelkäämme tulevaa, hän sanoo antavansa meille tulevaisuuden ja toivon. Kun olemme langenneet syntiin, hän näyttää haavoitettuja käsiään. Kun harkitsemme selän kääntämistä, hän kysyy, mitä voisi enemmän meille tehdä, kuin antaa henkensä puolestamme. Jeesukselle ei ole yhdentekevää meidän ristimme, eikä hän salli sen laskeutuvan harteillemme ilman tarkoitusta. Kun risti annetaan, on siihen merkitty valmiiksi sen tehtävä ja vapautuksen päivämäärä. Runebergin virsi 609 kuvaa ristin tarkoitusta:

”En kantaja ristin mä ainoa lie, en viimeinen myöskään maan päällä. Vaan Jeesuksen luo tämä ristini vie, hän kantoi sen synnittä täällä...”

Ja jatketaan:

”Sun ristisi rinnalla Jeesukseni, mun ristini paljon ei paina. Kun suot minun katsella kasvojasi, niin virvoitat sieluni aina. Ei hätää nyt voi olla mulla...”

Juha Vähäsarja

Suomen Raamattuopiston rehtori

Kuva: Hilpi Jenu